

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 10,25-26.34-35.44-48; Ps 98,1-4; 1Iv 4,7-10; Iv 15,9-17

Draga braćo i sestre,

U današnjem evanđelju Isus govori o sebi samom, o svojim učenicima, o tome kako je povezan s njima i oni s njim. Jedva da bi mogla biti snažnija slika. Trs, grane loze, vinogradar: svo troje nerazdvojivo pripadaju zajedno. Tu je najprije vinogradar: Bog, otac Isusov, otac svih ljudi. On je taj svoj jedinstveni trs izložio, njegovao: Isusa, svoga sina, Sina Božjeg, kojeg je poslao u svijet, za nas. Tu je Isus, trs. On nosi loze. One žive iz njega. Bez njega ne ide ništa. To je Isusova jasna poruka. I obratno: bez grana loze nema grožđa. Ono ne raste na trsu, nego na granama loze. "Bez mene ne možete učiniti ništa", "odijeljeni od mene", gotovo ništa. Ne pretjeruje li on? Gdje je tu skromnost? Ne precjenjuje li Isus samoga sebe? Da, to je potpuno poremećeno, ako je Isus samo prorok, učitelj mudrosti među drugima. Nijedan čovjek ne može o sebi tako tvrditi, prisvojiti jednu takvu ulogu. Samo ako je Isus stvarno Bog, utjelovljeni Bog, onda je točno što on kaže. Mi visimo o Bogu kao grane loze o trsu. Mislili mi na to ili ne, priznali ili poricali, sva stvorenja su nošena od izvora života i ne bi mogla biti bez svoga stvoritelja. Mi ljudi, kojima je Bog darovao razum i slobodu, znamo da možemo kazati da ili ne; možemo Boga, naš izvor, prihvatiti ili ga se odreći. Ako je to tako, da smo stvorenja, da nam je Bog darovao bitak i život, tada samo usko povezani s njime kao grane loze sa trsom. Što treba trs? Donijeti rod! Stoga su tu grane loze. Bog želi da donosimo rod. Da naš život ne bude osušen kao odsječena grana loze, koja je najviše korisna za spaljivanje. Stoga nas vinogradar s pravom podrezuje. To može biti izrazito bolno. Ali samo tako ide. Vinogradar misli dobro. To zvuči kao unutarnji, ljubazni poziv, kad Isus kaže: "Ostanite u meni!" I kao utjeha: "Ja ostajem u vama!"